
APOLINARYSTA (5) *sb m*

-p- : -pp- (4 : 1); -ll- : -l- (4 : 1); -ysta : -ista (3 : 2).

Pisane dużą literą; prawdopodobnie nagłosowe a jasne, drugie a (2 r. nie kreskowane) i końcowe (1 r. nie kreskowane) jasne; o prawdopodobnie jasne.

sg N apolinarysta (2). ◇ pl N (lat.) apolinaryste (2) (w tym 1 zapis -ae). ◇ G apolinaryst(o)w (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek chrześcijańskiej sekty z IV – V w. założonej przez Apolinarego młodszego (5) : W którym błędnie byli Apollinariusze KromRozm II o3v; KromRozm III D7v; Po nim także niezłazliwy Stolicy siedział/ Maxim Cynikus Apollinarysta SkarJedn 391, 179; pewnymi łowy nie jedno kacerstwo (zwłaszcza Eutylianow/ Mánicheyczykow/ Apollinarystow/ [...]) na głowę porażając. LatHar 7.

KW